

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas VII. Ab anno Christi 760. ad annum 770.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

DECAS VII.

✠ Ab anno Christi 760. ad annum 770. ✠

761. **A**ndreas Calybites publicè Constantinopoli redarguens Imperatoris impietatem, nullis tormentis adigi potuit, ut cessaret ab objurgando Imperatore, idco glorioso Martyrio coronatus.

S. Vincentii reliquiæ post excisam à Saracenis Valentiam, ad ultimum Lusitanix promontorium deportantur, quod hodie S. Vincentii appellatur:

✠(762.)✠ Copronymus tentavit hoc anno in suas partes pertrahere S. Stephanum monachum in Auxentiano monte Bithyniæ per Callistum Patricium, qui cum sanctum virum blanditiis & minis movere non posset, atrocem calumniam inflixit, scilicet cum illustri quadam sceminâ viduâ nomine Annâ, quæ à S. Stephano monasticum habitum acceperat, impudicam consuetudinem illi esse, usus ad hoc mendacium fabricandum operâ cujusdam Sergii, ejusdem sancti discipuli, & alterius Annæ mendacis ancillæ: sed neque his machinis expugnari potuit fortis Iconoclastarum impugnator.

L ✠

761

(763.) Copronymus bello bene-
 confecto triumphans rediit Constantino-
 polim, & Annam turpis consuetudinis cum
 Stephano monacho per calumniam accusa-
 tam, sed nihil confessam, tormentis nec-
 vit, quam Deus miraculo absolvit. Cum
 enim altera Anna ancilla perfida in proemi-
 um proditionis viro diviti data esset in ma-
 trimonium, & gemellos peperisset, sub
 mediam noctem furore turbati infantes,
 matris mammas arripuere & crudeliter ex-
 edere, matrique mortem intulerunt, velu-
 ti viperæ duæ in ipsis moribus immorien-
 tes. Conversus deinde Imperator ad Ste-
 phanum immisit quendam perfidiosum,
 qui in ejus Augustiano monasterio recipi
 multis precibus flagitaret (vetuerat autem
 Imperator quendam monachum fieri, aut
 ad monasterium suscipi) qui tandem rece-
 ptus est: ideo monasterium mox cum tem-
 plo disturbatum & incensum est, & Step-
 hanus cum suis in insulam Proconesum rele-
 gatus, ubi in columna excitavit ædiculam,
 quâ se conclusit, ut propior cœlo omnes
 eò curas & cogitationes converteret

Turcæ eo ipso tempore, quo in Orien-
 te bellum adversus imagines Sanctorum
 vehementissimè ardebat, è portis Caspiis
 egressi, in Armeniam irruerunt.

Facta

Facta est hoc anno Kalendis Octobris tam prodigiosa glacies, ut pelagus Ponti usque ad centum miliaria præ glaciei rigore ad triginta profunditatis cubitos in lapidis duritiem versum fuerit: cumque ejusmodi gelu nive fuisset opertum, super alios adhuc viginti cubitos excrevit, & tandem in multa divisum est montium instar abruptorum juga, quæ in urbem ipsam Constantinopolim & usque ad Propontidem & insulas ventorum impetu delata, novas quasi Cyclades fluitantes exhibuerunt. Sed hæc portenta Copronymum nondum permoverunt, imo in deterius adhuc prolapsus, quam in animo gestabat Nestorii hæresim propalasset nisi Constantinus Patriarcha, cui in aures ingesserat, obstitisset.

✽(764.)✽ Paulus Pontifex multa sanctorum corpora ex cœmiteriis transfert in urbem. Quæ fama, cum percrebuisset apud Gallos, illi missâ legatione impetrârunt corpora sanctorum Martyrum Naboris & Celsi, quæ magnâ veneratione in Galliam transportârunt.

✽(765.)✽ Copronymus cum audisset à Stephano virtute imaginum magna miracula patrari, iterum invidiâ furiatus, eum Constantinopolim evocatum, cum trecen-

tis quadraginta aliis monachis, omnibus aliquo membro corporis prius mutilatis, aut aliquo informi stigmate notatis, carceri mancipat. Ubi diu permansit collo, manibus pedibusque ligatus, & singulis hebdomadis sex tantum unciis panis & tribus poculis à pia quadam fœmina subministratis vitam protraxit, neque induci potuit toto vitæ suæ tempore ut è manibus alicujus Iconoclastæ cibum sumeret. Priusquam in carcerem coniceretur, coram Imperatore de imaginum cultu liberè differens, nummum protulit Imperatoris effigie signatum, & interrogavit, num puniendus esset, qui illam effigiem pedibus proculcasset & qui adstabant illud asseruissent, tum vir Dei gravem ex imò pectore gemitum emittens, *Oimmanem*, agebat, *cacitatem, si pro mortalis Imperatoris forma & effigie gravissimas pœnas irrogandas esse dixistis, quas tandem pœnas subiturum esse putatis, qui filii Dei & matris ejus effigiem conculcavit: & cum hoc dixisset nummum ejus pedibus protrivit: Quo facto commoti, qui Imperatorem circumstitebant, eum in mare præcipitem agere voluerunt. Sed ab Imperatore sub larva lenitatis in carcerem prætorianum conjectus est.*

Contigisse hoc anno scribit Sigebertus
mira-

miraculum Beritense, quando imago Christi à Judæis illusa & infixâ lanceâ in pectore vulnerata, tantùm sanguinis reddidit, ut divisus inter omnes Ecclesias Orientis & Occidentis omnibus fatis esset, quo morbi sanarentur. Unde qui in multis jam Ecclesiis populo proponitur adorandus sanguis Christi, nequaquam fluxit ex Christi corpore in monte Calvariæ, sed ex ejus imagine in urbe Beryto.

✠(766.)✠ Copronymus duorum milium, & sexcentarum navium classem adversus Bulgaros emissam, & tempestate discussam amisit. Sed neque sic melior factus, cœgit omnes Monachos Constantinopoli repertos, singulatim manu mulieres tenentes per medium Hippodromum transire, & injuriis fannisque a populo ad hoc convocato onerari. In ludis quoque Circensibus multos illustres viros falsorum criminum accusatos ludibriis affici & multos occidi jussit, alios oculis privatos in exilium relegari: quos inter Constantinum quoque Pseudo-Patriarcham quòd ille Nestorianæ hæresi consentire noluerit, prius publicè ludibriis expositum in exiliū amandavit: templum S. Euphemix, aliorumque Sanctorum in armen. taria & sterquilinia convertit, invocatione

Sanctorum ac Beatissimæ Virginis severissimis mandatis interdixit: Reliquias Sanctorum abstrusissimis angulis abscondit aut dissipavit: Corpus S. Euphemie, ex quo odoriferum oleum, sanandis morbis efficacissimum continuò fluebat, loculo clausum in mare projecit, quod a navigantibus extractum in Insulam Lemnum transportatum, atque post viginti annos maximâ pompâ Constantinopolim relatum est. Denique ut nihil omitteret impietatis ad cultum Sanctorum evertendum, splendidissimam legationem ad Pipinum in Gallias misit, & simul dono obtulit Organum musicum artificiosissimè elaboratum, cuius temporis simile nihil adhuc in Gallia visum erat, ut Pipinum & Francos suâ benevolentia, doloso scilicet veneno dementatos, in similem impietatem & hæresin alliceret. Franci verò fraudis sagaces continuò celebratâ Synodo Gentiliaci propè Parisios Diabolicis machinis aggeres & propugnacula opposuerunt.

✠(767.)✠ Post mortem Pauli Papæ, quæ hoc anno contigit, in sedem intrusus est à Duce Nemeseinæ civitatis frater ejusdè Constantinus laicus, per Georgium Prænestinum ordinatus, sed is post annum unum & mensem (quanto tempore sedes vaca-

vacavit) violentâ ægritudine oppressus, immobilis factus est, & manus ejus dextera obrigit: sicque miserè laugentem vitam postea finivit, divinæ justitiæ in sacrilegos exemplar.

Copronymus, cùm audisset carcerem prætorianum a S. Stephano in monasterium commutari, in quo ipse cum aliis monachis totam diem cantandis Dei & Sanctorum laudibus impenderent, in rabiem ferè actus, jussit eum omnis generis tormentis trucidari. Itaque calcibus, fustibus saxis, omnibusque suppliciorum ac contumeliarum generibus impeditus, ac per vias raptatus, a furente populo viris, pueris, & fæminis exagitatus, adeo ut quisquis in eum dum raptaretur incidens, vel lapidem non jecisset, vel aliud contumeliæ genus non intulisset, Imperatoris hostis censeretur, & pœnas lueret: denique capite truncatus Martyrium consummavit, & cadaver iisdem iterum contumeliis a populo dilaceratum in ethnicorum reorum foveam projectum est. Neque prodigia in tam glorioso agone defuerunt: qui enim ultimum fatalem ictum sancto Martyri inflixit, ille diabolicâ vi percussus continuo in terram prostratus corruit. Et eodem tempore conglobata ignea nubes immensam vim

vim grandinum depluit, quibus multi oppressi interiêrunt: Idque non alibi, quam circa palatium Imperatoris, ut cœlo indicere tanti causa mali & auctor monstraretur.

Produxit Copronymus alterum quoque sed disparis virtutis & causæ Constantinum Pseudo-Patriarcham scilicet exauctoratū, & anno superiore in exilium relegatum; cū enim ille Imperatoris hæresin & propositum de cultu & honore B. Virginis penitus evertendo, & Nestorianismo divulgando vindictæ cupidine manifestaret, ab exilio Constantinopolim reductus est, & in veste ridiculâ, impositus asino, versâ ad eandem facie, eandemque caudam pro freno tenens, præcisus naribus a nepote suo traduci iussus, ac demum capite truncatus est. In hoc miserrimus, quod vir nequam a nequissimo Imperatore occisus sit. Exinde Imperator horrendas in B. Virginem blasphemias evomuit, asserens, non majorem eam dignam esse honore, postquam Christum genuit, quam aliæ vilissimæ quæque foeminæ, idque exemplo marsupii confirmare nitebatur, quod cū auro turget, in pretio est, si verò vacuum, vile & nullius æstimationis est. Quas etiam hodie blasphemias Mariæ ofores plerique Novatores impiè eructare non timent, eandem similitudinem ex cathedris deblaterantes.

✠(768.)✠ Romæ Christophorus Primicerius, & Sergius facellarius ejus filius, zelo fidei collectâ militum manu in urbem ingressi, Totonem Constantini Pseudo-Papæ fratrem occiderunt, & Pseudo-Pontificem expulerunt. Cùm quidam in ejus locum per fas nefasque subrogassent Philippum quendam presbyterum ac monachum, illo ejusdem Christophori operâ in monasterium intruso, tandem communi totius Cleri, Optimatũ, & populi consensu legitimus Pontifex electus est Stephanus hujus nominis IV. sine cujus consensu paulò post Constantinus a militibus è monasterio extractus & excæcatus, ac linguâ insuper mutilatus, cum suis aliquot fautoribus affectati gesti que per vim Pontificatũ pœnas luit graviores, quam boni omnes exoptassent.

Pipinus à sepulchro S. Martini Turone Parisios reversus ad S. Dionysium reddidit Deo spiritum, cùm regnasset annos ab unctione suâ per Sanctum Bonifacium factâ, 15. menses quatuor, & dies viginti: a coronatione autem factâ per Stephanum Papam III. annos quatuordecim, qui fide, pietatè, & fortitudine apud homines immortalem laudem, & apud Deum æternam gloriam sibi peperit.

✱(769.)✱ Romæ Concilium in Basilicâ Lateranensi celebratum est, in quo Constantinus Pseudo-Papa excæcatus productus & condemnatus est, & omnia ab eo facta præter Baptismum & Confirmationem irrita declarata sunt. Reprobata etiam Pseudo-Synodus Constantinop. contra imagines habita. Statutum quoque, ut omnibus diebus Dominicis a septem Episcopis Cardinalibus hebdomadariis missarum solennia super altare S. Petri celebraretur. In eodem Concilio habita quoque prima mentio de septem Cardinalibus, qui proximos urbi haberent Episcopatus suos, ut assisterent Pontifici, eidem S. R. E. Cardinali annexi, de quibus sæpius occurrit mentio in Historia Ecclesiastica.

Hunaldus Dux Aquitaniæ à Carolo & Carolomanno fratribus victus & captus, post biennium simulans poenitentiam, laxatus & missus Roman, ac paulò post deficiens ad Longobardos hoc anno ab eisdem lapidibus obrutus est.

✱(770.)✱ Romana Ecclesia à Desiderio Longobardorum Rege dirè vexatur, cum enim à Christophoro & Sergio (qui strenuè ecclesiam à tyrannide Constantini vindicârunt) apud Desiderium fortiter ageretur, ut Ecclesiæ jura sua & ablata bona resti-

restitueret, ille exacerbatus consilio cum quodam Paulo Astarta cubiculario Pontificis inuito, fraudulenter exercitum suum urbi admovit, & Pontificem ad colloquium evocatum, intra Ecclesiam B. Petri includit, & Christophorum ac Sergium detentos contra fidem datam excæcavit, quo ex dolore Christophorus intra triduum mortuus, Sergius autem in monasterium Clivi scauri intrusus est.

Accessit ad Pontificis & Ecclesiæ afflictionem illud quoque malum, quod Carolus Magnus hoc anno conjugem accepit Hermenegardem filiam Desiderii, cujus etiam sororem Bertham duxerat Carolomannus, frustra contra has nuptias Stephano obnitente etiam anathematis pœnâ intentatâ, ne Francorum purissima stirps & Ecclesiæ Romanæ conjunctissima cum inimico Sanctæ Sedis, & cum leproso (intellige non tam Corporis quam animi lepram) commisceretur.

Aurelius Froila Hispaniæ Rege nepote suo interempto, regnum capeffit, & ut pacem cum Abderrhamno Maurorum Rege teneret, pactus est de infami tributo Christianis Virginibus aliquot annuè Saracenis mittendis: decretum insuper iniquissimum promulgavit, ut nobiles foeminae

Hispa-

Hispanienses Arabibus matrimonio copularentur.

Copronymi Præfectus Ephesus omnes Monachos & Virgines in campum eduxit, iussitq; ut illico inter se matrimonio jungerentur; reuertes autem (quorum maximus fuit numerus) oculis privatos in exilium relegavit.

DECAS VIII.

✽ *Ab anno 770. ad annum 780.* ✽

771. **C**opronymi Præfectus in Thracia
 ✽ **C**omnia monasteria diripit & vastat, venerandas reliquias vel igni tradit, vel abscondit; & monachos ac moniales exiliis & suppliciis afficit. Cui præ cæteris contumeliis & exagitationibus illud præcipuè voluptatis & oblectationis fuit, iis Monachis, qui barbam prolixiorem nutriebant, picem, oleum, ceramque affundere, & igne admoto dolorisissimo incendio sanctos Confessores cruciare.

Carolus Magnus hoc anno repudiat Bertham conjugem suam, Desiderii Regis Longobardorum filiam, ad divortium consentientibus & suadentibus Franciæ Episcopis: hinc non sine temeritate aliquid impi-